

ŻYCIE SZKOŁY

INFORMATOR ZESPOŁU SZKÓŁ
SZKOŁY PODSTAWOWEJ I GIMNAZJUM
im. Jana Pawła II
W PĘPOWIE

NR 32. Część 2

STYCZEŃ - LUTY 2010



STRONA GŁÓWNA ZESPOŁU SZKÓŁ: WWW.ZSPEPOWO.EDU.PL



Podziękowanie
dla
**Zespołu Szkół Szkoły Podstawowej i
Gimnazjum im. Jana Pawła II w Pępowie**
za
czynny udział i wsparcie w programie
„Słońce na Drodze”

Składają:

Polską Sieć Drogerii „Vica” oraz firma NAVO

Pępowo, 04.12.2009



Z życia klas I-III

Mistrzowie pędzla i kredki

Ogólnopolski konkurs plastyczny pod hasłem „Praca strażaka”, jak co roku cieszył się powodzeniem wśród dzieci klas 0 i I-III w szkoły podstawowej. Prace na konkurs wykonane były różnymi technikami. Dominowały: malarstwo, rysunek, wycinanka. Prace pokazały, że dzieci uważnie obserwują to, co się dzieje w straży. Rysunki przedstawiały strażaków gaszących pożary, ratujących ludzi i zwierzęta podczas powodzi oraz strażaków wyciągających z samochodów ofiary wypadków drogowych.

W konkursie wzięło udział 57 dzieci. 10 prac zostało zakwalifikowanych do etapu gminnego.

Laureaci na etapie szkolnym:

- | | |
|---------------------------------|---------------------------------|
| 1. Karolina Paris, kl.0a, | 6. Oliwia Błaszyk, kl. IIa |
| 2. Damian Rolnik, kl.0b, | 7. Mateusz Stankowski, kl.IIa |
| 3. Alicja Woźniak, kl.Ib, | 8. Michał Andrzejewski, kl.IIIa |
| 4. Oliwia Adamczak, kl.IIa, | 9. Joanna Rolnik, kl.IIIc |
| 5. Patrycja Piotrowiak, kl.IIa, | 10. Sebastian Kubiak, kl.IIIc |



Emilia Różyńska

„Pędzi, pędzi kulig niczym błyskawica”

Zima w pełni, śnieg zasypał pola, lasy, więc najwyższy czas na kulig. W naszej okolicy nie brakuje śniegu, więc i z organizacją kuligu nie było większego problemu.

Dla dzieci z klas IIa i IIIC dnia 9 lutego 2010 w samo południe przejażdżkę saniami po zaśnieżonej drodze zorganizowali rodzice z Ludwinowi. Sprzyjała nam słoneczna, bezwietrzna aura. Podziwialiśmy piękny, zimowy krajobraz. Z niechęcią zsiadaliśmy z sanek.



Trochę zziębnięci weszliśmy do sali wiejskiej w Ludwinowie. Tutaj się ogrzaliśmy, konsumując gorące kielbaski z bułką i pyszne wypieki mam. Po smacznym poczęstunku grupa dziewczynek umiliła nam czas śpiewając, tańcząc i układając krótkie rymowanki.

**Wesoły kulig jedzie
Tata Julian jest na przedzie.
Na saneczkach za nim
IIIC jedzie.**

**Dziadek Izy fajny gość
Kuligu nie miał dość.
Dzieci z IIa pięknie dziękowały
I o następnym już myślały.**

Uśmiechnięci wróciliśmy do szkoły. Za wspaniałą, zimową wyprawę - nie pozostaje nic innego, jak tylko powiedzieć rodzicom: **DZIĘKUJEMY!!!**

**Emilia Różyńska z klasą IIIC
Daria Wodniczak z klasą IIa**

Pasowanie na czytelnika

12 lutego 2010 roku miało miejsce niecodzienne wydarzenie. Uczniowie klas pierwszych przystąpili do uroczystego pasowania na czytelnika. Zanim jednak doszło do tego wydarzenia, uczniowie obejrżeli przedstawienie przygotowane przez starszych kolegów i koleżanki. Pod czujnym okiem pań bibliotekarek dzieci rozwiązały krzyżówkę oraz dowiedziały się, jak ważnym elementem w rozwoju człowieka jest czytanie książek. Jak należy o nie dbać, że są one nie tylko źródłem wiedzy, ale również ciekawym i wartościowym sposobem spędzania wolnego czasu. Na zakończenie miłego dnia dzieci otrzymały zabawne zakładki do książek.

**Ewa Matyla
Arleta Sierszulska**

Zabawa karnawałowa

Luty, to przede wszystkim miesiąc zabaw karnawałowych. Nie mogło jej więc zabraknąć również w klasach Ia i Ib. Wszystkie dzieci z utęsknieniem czekały na nadejście tego upragnionego dnia. Kiedy pojawiły się pierwsze rytmy wesołej muzyki, to wszystkie bajkowe i filmowe postacie z wielką ochotą rozpoczęły pąsy i tańce. Jak zwykle dzieci bawiły się znakomicie, w przerwie degustując kolorowe kanapki i ciasta przygotowane przez rodziców.



Wycieczka do Poznania i Rogalina

Teatr dla dzieci nie lubi dystansu, pozwala czerpać żywą radość ze sztuki. Doświadczyły tego dzieci z klas pierwszych, uczestnicząc w sztuce pt. „Smok i sok” w Teatrze Animacji w Poznaniu. Dzieci spędziły wspaniałe chwile w scenerii dalekiej od szkolnych obowiązków. Z uwagą śledziły poczynania odważnego smoka, który walczył z wiedźmą, aby uratować przyjaciół. Teatr ten dostarczył dzieciom nowych doświadczeń, ciekawych i cennych wiadomości.

W drodze powrotnej uczniowie zwiedzili pałac w Rogalinie, poznali historię rodu Raczyńskich, obejrzeli galerię obrazów, rzeźby parkowe oraz z parnasu parkowego zobaczyli pałac w pełnej krasie.

**Ewa Matyla
Arleta Sierszulska**

Kulig w Gębicach

15 stycznia 2010 rodzice uczniów klas pierwszych zorganizowali kulig. O godz.10.00 wyruszyliśmy sprzed szkoły w kierunku Gębic. Tam rozpoczęła się nasza zimowa zabawa. Widoki były cudowne. Pola i drogi pokrywała gruba warstwa białego puchu. Mimo że byliśmy grubo ubrani, mróz dał nam się we znaki. Na rozgrzewkę zatrzymaliśmy się w sali wiejskiej w Gębicach, gdzie Pani Sołtys z rodzicami naszych uczniów przygotowała nam ciepłą herbatkę wraz z poczęstunkiem. Szczęśliwi wróciliśmy do szkoły.







Dziękujemy Państwu Matydom za przygotowanie sali, Panu Klemensowi i Panu Walorskiemu oraz wszystkim zaangażowanym rodzicom za zorganizowanie wspaniałej, śnieżnej zabawy.

**Ewa Matyla
Arleta Sierszulska**

Z życia klas IV- VI

Spotkanie ze sztuką teatralną

Dnia 4 stycznia 2010 roku 30-osobowa grupa uczniów z klas czwartych i piątych wyjechała do Krotoszyna na przedstawienie teatralne „Przygody Tomka Sawyera”. Aktorzy Narodowego Teatru Edukacji dali popis gry aktorskiej, przedstawiając perypetie Tomka i jego przyjaciół. Zmieniająca się scenografia, niezwykle efekty dźwiękowe i świetlne wzbudziły zachwyt wśród naszych uczniów. Z uśmiechem na twarzy, rozbawieni dialogami bohaterów, opuszczali salę kinową.

Joanna Gózdź

Wyjazd do Tropical Islands



Dnia 14 stycznia 2010 roku udaliśmy się na wycieczkę do tropikalnego raju, czyli do „Tropical Islands”. Wyspa ta położona jest w Niemczech, 60 km na południe od Berlina. Na miejscu byliśmy około godziny 4.00 nad ranem. Mimo wczesnej pory, nikomu z naszej grupy nie chciało się spać. Wszyscy kąpali się w Morzu Południowym. Nasza grupa liczyła około 50 osób. Od godziny 9.00 czynne były prawie wszystkie sklepy, zjeżdźalnie i „Laguna Bali”. Na zjeżdźalnię poszliśmy cała załogą. Bilet wstępu kosztował 3,5 euro. Później był czas na Lagunę Bali. Tam również nie brakowało atrakcji, takich jak: jacuzzi, minizjeżdźalnie, wodospady i fontanny. Dookoła był piasek i leżaki. Można było pospacerować po moście. Po południu była możliwość kupienia pamiątek. Po przerwie ponownie oddawaliśmy się kąpielom. Przed godziną 16.00 wyjechaliśmy z „Tropical Islands”. W drodze powrotnej wstąpiliśmy do restauracji Mc Donald’s w Głogowie. Wieczorem wykończeni trafiliśmy w ramiona stęsknionych rodziców.



W imieniu swoim i innych uczestników wycieczki oraz naszych rodziców składam serdeczne podziękowania opiekunom: Pani Alicji Skowrońskiej, Pani Agacie Biernackiej, Pani Karolinie Grześkowiak i Panu Marcinowi Kaczmarkowi - za stałą opiekę nad nami. Dziękujemy także Panu Andrzejowi - naszemu przewodnikowi - za oprowadzenie nas po wyspie oraz Panu Kierowcy za spokojną i bezpieczną jazdę.

Julia Krzyżoszczak, kl.IVb

Z życia gimnazjalistów

„Szukając Graala”

Dnia 5 stycznia 40-osobowa grupa gimnazjalistów wyjechała autokarem do kina w Krotoszynie na przedstawienie Narodowego Teatru Edukacji pt. „Szukając Graala”. Reżyser Andrzej Pietruszka przygotował spektakl dla młodego widza, który poszukuje własnego miejsca w otaczającym świecie.

Twórcy spektaklu w swoim autorskim projekcie pokazali motyw rycerza w wymiarze ponadczasowym. W ich koncepcji poszukiwanie Świętego Graala było nie tylko poszukiwaniem drogiego przedmiotu, ale przede wszystkim sensu życia. Sama wędrówka w celu odnalezienia świętego przedmiotu okazuje się bardzo cenna, bo nadaje życiu sens, który sprowadza się do przesłania wielkiego Polaka – Kardynała Stefana Wyszyńskiego: „Jeśli cokolwiek warto na świecie czynić, to tylko jedno – miłować”.

Cyryla Krajka

Sukcesy literackie Angeliki i Natalii



Angelika Szober z klasy IIIb zajęła I, a Natalia Waleńska z klasy IIa gimnazjum – II miejsce w V Powiatowym Konkursie Literacko -Plastyczno-Fotograficznym „Dialog z rzeczywistością”, organizowanym przez Zespół Szkół Ogólnokształcących w Gostyniu. Dziewczyny wysłały na konkurs swoje prace literackie, które zostały docenione przez jury i uznane w tegorocznej edycji w kategorii literackiej gimnazjum za najciekawsze.





Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów na polu literackim!

Cyryla Krajka

Walentynkowa Mini Lista Przebojów



W związku z obchodzonym od wielu lat Świętem Zakochanych 12 lutego została zorganizowana w naszej szkole „**Walentynkowa Mini Lista Przebojów**”.

Do konkursu przystąpiło 21 wykonawców: 13 ze szkoły podstawowej i 8 reprezentantów gimnazjum. Każdy z uczestników wcielał się w wybranego przez siebie idola i prezentował jego utwór. Jury w składzie: dyr. Krystyna Klepacka, v-ce dyr. Cyryla Krajka, v-ce dyr. Hanna Grobelna, ks. Jarosław Trojan oraz p. Ewa Fabisiak - przyglądało się poczynaniom uczestników, oceniając wizerunek sceniczny, choreografię oraz znajomość tekstu piosenki.

Przebieg konkursu z zaciekawieniem i radością obserwowała też znaczna część uczniów naszej szkoły.

Jury oceniło uczestników konkursu w dwóch kategoriach:

Kategoria: szkoła podstawowa

1. Martyna Stróżyk

Hannah Montana „One in a milion” (kl. 4b)

2. Klaudia Cieplik, Monika Leciej, Jagoda Ratajczak, Agnieszka Łysikowska (kl. 6b),
Sandra Nagler (kl. 5b)

Spice Girls „Wannabe”

3. **ex aequo**

- Hubert Lewandowski

Stachursky „Zostańmy razem” (kl. 4b)

- Szymon Szober, Dominika Broda, Jakub Twardowski

Ich Troje „A wszystko to” (kl. 4b)



I nagroda dla Martyny.



II nagroda



III nagroda ex aequo.

Kategoria: gimnazjum

1. Patrycja Zielińska, Ewelina Miedzińska, Natalia Cieplik, Monika Dułacz, Michalina Bury (kl. IIbG)

Paramore „Decode”

2. Julita Wojciechowska, Lidia Robaszyńska, Katarzyna Przewoźna(kl. IaG)

Michael Jackson „Bad”

3. Klaudia Twardowska, Natalia Krajka, Marlena Chuda, Martyna Andrzejak, Hubert Hudziński (kl.IIIaG)

„Składanka”



Zwycięski zespół gimnazjalny - kl.IIIbG



II miejsce w kategorii gimnazjum - kl.IaG



III miejsce - kl.IIIaG

Ponadto, publiczność mogła się również włączyć do konkursu poprzez wytypowanie wykonawców, którzy najbardziej im się spodobali.

I tak, **Laureatami Publiczności** zostali:

- SZKOŁA PODSTAWOWA: Klaudia Cieplik, Monika Leciej, Jagoda Ratajczak, Agnieszka Łysikowska (kl.6b), Sandra Nagler (kl.5b) Spice Girls „Wannabe”



- GIMNAZJUM: Hubert Michalak, Miłosz Waleński, Marcin Twardowski
Lady Gaga „Bad Romance” (IcG)



Walentynkowa Mini Lista Przebojów przyniosła wiele radości zarówno występującym, jak i publiczności, która z zaciekawieniem przyglądała się występom uczestników, żywiołowo reagując na ich poczynania na scenie. Wszyscy w walentynkowym nastroju opuścili salę gimnastyczną, mając nadzieję, że kolejna edycja konkursu odbędzie się za rok.



Agata Biernacka
Monika Krajka

Moje wrażenia z przygotowań do udziału w walentynkowej Mini Liście Przebojów

Kiedy Panie ogłosiły konkurs walentynkowy pt. „Mini Lista Przebojów”, to wpadłem na pomysł, żeby wziąć w nim udział. Na początku zastanawiałem się, z kim wystąpię. Gdy już dobrałem kolegów, pojawił się kłopot z wybraniem utworu. Po burzliwej dyskusji, w końcu uzgodniliśmy piosenkę: Lady Gaga „Bad Romance”. Mogliśmy więc przystąpić do omówienia szczegółów związanych z występem. Powstał pomysł, żeby na scenie wyjść ze skrzyń, tak jak w teledysku. Wkrótce jednak nasz pomysł legł w gruzach, bo nie mogliśmy dać rady ze skonstruowaniem tych skrzyń. Na dodatek do walentynek zostało bardzo mało czasu. Miałem już takie myśli, żeby zrezygnować z występu, ale serce mi podpowiadało, żeby tego nie robić. Wtedy wspólnie z kolegami wpadliśmy na pomysł, żeby przebrać się za kobiety. Pojawiały się jednak różne wątpliwości i mieliśmy złe przeczucia, że wytęp nie wypali.

W przeddzień konkursu, wieczorem, nie mogłem opanować zdenerwowania, nie mogłem nawet się uczyć. Dręczyły mnie złe przeczucia, że komuś peruka spadnie lub któryś z nas przypadkowo się przewróci. Przecież na tych „korkach”- myślałem - to o wypadek nietrudno, zwłaszcza, że my nie mamy wprawy w chodzeniu na szpilkach. Postanowiłem, że przymierzę moją kreację, włożę stosowne damskie buty, przygotowaną perukę i stanę w tym

wcieleniu przed lustrem. To dopiero było dla mnie zaskoczenie! Czy ja, to ja!? Koniec świata...Co ja robię? Czy na pewno powinienem pokazać się w tym przebraniu kolegom? Może będą się ze mnie wyśmiewać co przerwę? Gdyby nie to, że byliśmy umówieni z dziewczynami z klasy, że w piątek rano nas wymalują, to chyba nie pokazałbym się na konkursie. Jednak sumienie mi podpowiadało, że tak nie można, że to będzie nieładnie z naszej strony, zawracać komuś głowę, a potem bez powodu ze wszystkiego zrezygnować. Podjąłem więc decyzję, że wystąpię, a wtedy koledzy z mojego zespołu też się nie wycofają. Postanowienie podjęte – pomyślałem – jeden kłopot z głowy. Poczułem ulgę, ale jak się okazało - nie na długo.

W piątek rano pojawił się kolejny problem. Gdzie spotkać się z dziewczynami w celu dopełnienia swojego image makijażem? Przecież nie wejdę do dziewczęcej toalety, bo mogę tam zostać uznany za intruza – martwiłem się. I nie wszedłbym, gdyby mnie dziewczyny nie namówiły. Koledzy: Marcin i Hubert, musieli pójść ze mną, bo inaczej z makijażu byłyby nici.

Wyszliśmy stamtąd przeistoczeni nie do poznania. Nawet sam sobie się spodobałem, a reakcje widzów na korytarzu były bardzo przyjazne i dodawały otuchy do szybkiego udania się na salę gimnastyczną – miejsce walentynkowej imprezy. Wszyscy się śmiali, alez podziwem. Poczułem wtedy, że dobrze zrobiliśmy, realizując swój plan.

Na scenie trema minęła mnie momentalnie. Poczułem się bardzo swobodnie. Tańczyło mi się znakomicie. Gromkie oklaski widowni dodały mi skrzydeł...Pomyślałem, że jednak warto było pokonać wszelkie wewnętrzne opory i dla zabawy wystąpić na scenie w roli dziewczyny. Nawiasem mówiąc, jestem pełen podziwu dla dziewczyn, że wytrzymują w butach na obcasach, bo ja po występie miałem bardzo obolałe nogi...

Miłosz Waleński, kl. IcG

Z notatniką nauczyciela kształcenia specjalnego

Spotkanie Noworoczne

12 stycznia 2010 roku o godz. 17⁰⁰ w Zespole Szkół w Pępowie miało miejsce Spotkanie Noworoczne dzieci specjalnej troski i ich rodziców.

Zebranych gości powitała i noworoczne życzenia wszystkim przybyłym złożyła Elżbieta Andrzejewska.

W zimowej scenerii, dziewczynki i chłopcy z klasy IVa oraz uczennice z gimnazjum przedstawili montaż słowno – muzyczny „Przyszła zima”. W czasie trwania części artystycznej pojawił się „spodziewany” gość z Laponii.

Po krótkim powitaniu Święty Mikołaj rozdał Małgosi, Marysi, Robertowi, Michałowi, Jakubowi i Wiesiowi słodkie upominki oraz zabawki. Następnie Śnieżynki zaśpiewały kilka pięknych piosenek, wprowadzając gości w zimowy nastrój.

Po programie artystycznym, występujący uczniowie zostali nagrodzeni gromkimi brawami. Widać było, że montaż słowno – muzyczny bardzo się wszystkim podobał.



W dalszej części tej noworocznej imprezy zaproszeni goście mogli delektować się słodkościami, porozmawiać, wymienić się doświadczeniami i wspominać podobne spotkania, które odbywały się w latach poprzednich. A wszystko to przy dźwiękach skocznych melodii, przy których miło wszystkim płynął czas.

Zorganizowanie tej dorocznej uroczystości było możliwe dzięki niezawodnym sponsorom. Dziękujemy zatem Powiatowemu Bankowi Spółdzielczemu, Urzędowi Gminy w Pępowie i pani Magdalenie Dobrosz, dzięki którym mogliśmy przygotować to spotkanie, a naszych podopiecznych obdarować niespodziankami.

Dziękujemy też Marysi Nadolnej, Nikoli Sudolskiej, Ani Klupś, Kacprowi Pospiechowi i Erykowi Andrzejewskiemu, uczniom klasy IVa - za piękne recytacje, a także uczennicom gimnazjum – Lidce i Adzie Robaszynskim, Julicie Wojciechowskiej oraz Klaudii Twardowskiej - za wspaniały śpiew.

Elżbieta Andrzejewska
Agata Biernacka
Paweł Andrzejewski

Na ciekawe wycieczki dobra jest każda pora



Dnia 17 lutego 2010 roku grupa uczniów specjalnej troski rozpoczęła cykl wycieczek po różnych zakładach usługowych w Pępowie. Poznawanie miejsc pracy i zawodów

mieszkańców naszej gminy rozpoczęliśmy od lecznicy dla zwierząt.

Dzięki uprzejmości Pani doktor Eweliny Mareckiej, nasi uczniowie mogli poznać Zakład Weterynarii, który specjalizuje się w leczeniu psów, kotów i innych zwierząt domowych.

Pani doktor w ciekawy sposób opowiedziała o swojej pracy. Michał i Wiesiu zapoznali się z narzędziami niezbędnymi w pracy lekarza weterynarii. Z wielką uwagą obserwowaliśmy jak pani doktor wykonywała małemu pieskowi rasy shih tzu badanie ultrasonografem.

Obejrzeliśmy też, mieszczący się w lecznicy, sklepik z artykułami dla zwierząt, a w nim: wiele rodzajów karmy dla najprzeróżniejszych zwierzątek, środki do pielęgnacji oraz śmieszne zabawki.



Bardzo dziękujemy pani Ewelinie Mareckiej za wspaniałe przyjęcie nas w swojej lecznicy, smaczny poczęstunek i piękne niespodzianki dla naszych podopiecznych oraz za przekazanie cennej i interesującej wiedzy o zwierzątkach małych i dużych.

Pani doktor zaprosiła nas już do ponownych odwiedzin swojej lecznicy. Może spotkamy w jej gabinecie innego pacjenta?

Elżbieta i Paweł Andrzejewscy

Wizyta na poczcie

Na kolejną wycieczkę udaliśmy się na pocztę. Zostaliśmy tam bardzo serdecznie przyjęci. Pani Elżbieta Kurek opowiedziała naszym uczniom o pracy, jaką wykonują poszczególni pracownicy na różnych stanowiskach. Niesamowitą frajdę sprawiło Michałowi i Wiesiowi przeobrażenie się w prawdziwych listonoszy.



Chłopcy mieli okazję stemplować znaczki, sortować listy i ważyć paczki. Taka lekcja na długo pozostanie w pamięci naszych uczniów. Na zakończenie wizyty chłopcy wręczyli własnoręcznie wykonaną laurkę. Sami również zostali obdarowani pocztowymi upominkami.

Celem kolejnej wycieczki było zapoznanie naszych uczniów z pracą diagnosty



i mechanika samochodowego.

Diagnosta Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów pan Marek Balcerek, zaprezentował chłopakom stanowiska diagnostyczne i narzędzia niezbędne w warsztacie samochodowym.

Michał i Wiesiu mieli możliwość obejrzenia podwozia samochodu z perspektywy prawdziwego kanału. Zwiedzili różne pomieszczenia znajdujące się w Stacji Kontroli Pojazdów. Przypatrywali się pracy mechanika samochodowego. Michał nawet przez chwilę dzielnie pomagał, przyświecając naprawiającemu samochód panu mechanikowi.



Wycieczka do Stacji Kontroli Pojazdów również wzbudziła wielkie zainteresowanie u naszych podopiecznych.

Tym wszystkim, którzy tak serdecznie nas przyjęli i z pasją opowiadali o swojej pracy, jeszcze raz bardzo dziękujemy.

Elżbieta i Paweł Andrzejewscy

Co słysać w szkolnej bibliotece?

Nasi nowi czytelnicy

Każdego roku, tuż po feriach, uczniowie klas pierwszych zostają przyjęci do grona



czytelników biblioteki szkolnej. Po krótkiej rozmowie na temat biblioteki, książek i czytania pierwszaki obejrzały inscenizację pt. **„Dziwna przygoda w bibliotece”**

w wykonaniu członków Koła Przyjaciół Biblioteki, którzy wcielili się w role książek i ich bohaterów. W celu utrwalenia wiadomości na temat biblioteki, uczniowie wzięli udział w zabawach, takich jak: rozpoznawanie bajkowych ilustracji, rozwiązywanie krzyżówki o książce oraz odczytywanie próśb książek.

Na zakończenie pierwszoklasiści złożyli przyrzeczenie, że zostaną przyjaciółmi książek oraz będą je szanowali, po czym zostali uroczystie pasowani na czytelników.

Dużym przeżyciem był dla nich wybór pierwszej książki ze zbiorów szkolnej biblioteki. Za aktywne uczestnictwo w zajęciach i na pamiątkę pierwszej wizyty, uczniowie otrzymali zakładki wykonane przez starsze koleżanki i kolegów oraz panie z biblioteki.



Pani Ewa Fabisiak pasowała nowych czytelników monumentalną zakładką do książki.



Za aktywne uczestnictwo w zajęciach i na pamiątkę pierwszej wizyty, uczniowie otrzymali zakładki wykonane przez starsze koleżanki i kolegów oraz nauczycieli bibliotekarzy..

**Bernadeta Kaźmierczak
Ewa Fabisiak**

Współpraca z Gminną Biblioteką Publiczną w Pępowie podczas ferii

Wzorem lat ubiegłych, młodszy uczniowie mogli miło spędzić czas podczas zajęć w bibliotece gminnej. W związku z tym, że nasze spotkanie odbyło się w Dniu Babci, uczestnicy chętnie przystąpili do pracy nad laurką dla babci i dziadka, a następnie przygotowali dla nich miłe życzenia.

Praca manualna przerywana była zabawami zespołowymi, które bardzo zintegrowały grupę. Uczniowie bardzo chętnie rozwiązywali też zagadki czytelnicze, krzyżówki i rebusy.

W zajęciach wzięło udział 14 dzieci od przedszkola do klasy piątej..



**Nauczyciele bibliotekarze:
Bernadeta Kaźmierczak
Ewa Fabisiak**

Z gabinetu pedagoga szkolnego

Jak organizować edukację uczniów ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi?

Pod pojęciem ucznia ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi rozumiemy zarówno dzieci, które posiadają orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, jak i te, które mają trudności w realizacji standardów wymagań programowych, wynikające ze specyfiki ich funkcjonowania poznawczo-percepcyjnego (niższe niż przeciętne możliwości intelektualne, a także dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia), zdrowotnego (dzieci przewlekle chore) oraz ograniczeń środowiskowych (dzieci z rodzin niewydolnych wychowawczo, czy tak częste ostatnio zjawisko – dzieci emigrantów).

Podstawą podejmowania decyzji o miejscu w systemie edukacji dziecka z określonym rodzajem niepełnosprawności musi być kompleksowa diagnoza, przeprowadzona możliwie najwcześniej i ponawiana w różnych okresach jego rozwoju. Dzięki niej jest też możliwe wskazanie właściwej drogi edukacyjnej dla każdego ucznia – kształcenie w szkole ogólnodostępnej, integracyjnej lub w szkole specjalnej.

Wszelkie formy indywidualizacji – dotyczące dzieci ze specjalnymi potrzebami, w tym dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się – powinny bazować na rozpoznaniu i wykorzystaniu potencjału dziecka do pokonywania deficytów. Jeśli nauczyciel pozwoli dziecku na osiąganie sukcesów na miarę jego możliwości, wówczas dziecko ma szansę na rozwój ogólny i edukacyjny.

Dokładne poznanie dziecka umożliwia określenie jego rzeczywistych potrzeb i możliwości, a następnie sformułowanie zgodnych z nimi wymagań, równocześnie spójnych z obowiązującą podstawą programową. To nauczyciel powinien umieć rozpoznać specjalne potrzeby edukacyjne ucznia i na tej podstawie określić, czego można od niego wymagać, a czego nie.

Uczniowie z upośledzeniem umysłowym

Upośledzenie umysłowe charakteryzuje się niższym niż przeciętne ogólnym funkcjonowaniem intelektualnym z jednoczesnym współwystępującym ograniczeniem w zakresie dwóch lub więcej spośród następujących umiejętności przystosowawczych:

- porozumiewania się
- samoobsługi
- społecznienia
- korzystania z dóbr społeczno-kulturalnych
- samodzielności
- troski o zdrowie i bezpieczeństwo
- umiejętności szkolnych.

Uczniowie z orzeczoną dysleksją, dysgrafią, dysortografią

Dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim stanowią najliczniejszą grupę wśród niepełnosprawnych.

Zaburzenia rozwojowe ucznia z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim mają charakter globalny i obejmują zarówno funkcje instrumentalne: *percepcja, pamięć, uwaga, myślenie, mowa, sprawności motoryczne i manualne*, jak i kierunkowe: *motywacja do uczenia się, kontrola emocjonalna, potrzeba osiągnięć*.

Myślenie uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim ma charakter konkretno – obrazowy, sytuacyjny (operacje myślowe odwołują się do konkretności). Powoduje to szereg trudności w uczeniu się i przyswajaniu wiedzy:

- brak samodzielności, pomysłowości, inicjatywy i i przemyślanego planu działania;
- trudności w zakresie analizy, syntezy, abstrahowania i wnioskowania;
- zaburzenia orientacji przestrzennej;
- niski poziom sprawności grafomotorycznej;
- niedorozwój uczuć wyższych (społecznych, moralnych, estetycznych, patriotycznych);
- większą niż u dzieci z normą intelektualną niestałość emocjonalną, impulsywność;
- nieadekwatną samoocenę;
- gorszą samokontrolę;
- mniejsze poczucie odpowiedzialności;
- trudności powiązania nowej wiedzy z wcześniej posiadaną;
- trudności w stosowaniu zdobytej wiedzy w konkretnym działaniu;
- zwolnione tempo pracy;
- zaniżoną samoocenę.

Uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub głębokim

W tej grupie edukacyjnej znajdują się uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym, ale także uczniowie, których upośledzenie umysłowe występuje jako jeden z symptomów ich niepełnosprawności ruchowej (mózgowego porażenia dziecięcego) lub autyzmu.

Możliwości edukacyjne tej grupy uczniów są bardzo ograniczone z powodu dużych nieprawidłowości w rozwoju psychofizycznym. Dysfunkcje dotyczą rozwoju ruchowego oraz procesów percepcyjnych:

- dominuje uwaga mimowolna,
- pamięć jest nietrwała (głównie mechaniczna),
- przeważa myślenie konkretno-obrazowe,
- brak jest zdolności dokonywania operacji logicznych,
- występują duże trudności w tworzeniu pojęć abstrakcyjnych,
- bardzo często zaburzona komunikacja werbalna (wielu uczniów korzysta z alternatywnych sposobów komunikowania się),
- opóźniony i nieharmonijny rozwój somatyczny.

Każda osoba z niepełnosprawnością intelektualną jest inna, każda ma szczególne możliwości i potrzeby psychofizyczne, każda ma szczególne predyspozycje, ograniczenia, mocne i słabe strony, zainteresowania. Mimo częstych sytuacji, że dwóch uczniów ma określony w orzeczeniu poradni psychologiczno-pedagogicznej taki sam stopień niepełnosprawności intelektualnej, okazuje się, że każdy z nich funkcjonuje inaczej, inaczej się rozwija.

Z pedagogicznego punktu widzenia każda sytuacja, w jakiej był i w przyszłości znajdzie się taki uczeń wpływa na jego rozwój. Wszystko, co otacza osobę niepełnosprawną intelektualnie jest istotne:

- środowisko, w jakim przebywa uczeń,
- czas i sposób stymulowania jego rozwoju,
- umiejętności i osobowość nauczyciela,
- stosowane metody i formy pracy,
- wykorzystywane środki dydaktyczne,
- organizacja i planowanie zajęć,
- współpraca z rodziną dziecka.

Uczniowie niedowidzący

Wśród dzieci z uszkodzonym wzrokiem ze względu na stopień ostrości widzenia wyróżnia się trzy podstawowe grupy:

- dzieci całkowicie niewidome.
- dzieci z resztkami wzroku.
- dzieci słabo widzące.

Poza ostrością wzroku na funkcjonowanie tych uczniów w szkole wpływają przede wszystkim:

- pole widzenia, motoryka gałek ocznych, percepcja barw, widzenie obuoczne;
- dyspozycje indywidualne;
- stan zdrowia, kondycja psychofizyczna (motywacja, koncentracja uwagi, dodatkowe zaburzenia);
- środowisko fizyczne (m.in. oświetlenie, wielkość, barwa, kształt oglądanych obiektów, kontrast i przestrzeń);
- środowisko społeczne (np. akceptacja, tworzenie warunków stymulujących rozwój dziecka).

Nauczyciel pracujący z uczniem niewidomym i słabo widzącym powinien:

- zapoznać się z rodzajem wady wzroku i jej konsekwencjami;
- sprawdzić czy uczeń nosi okulary (jeśli je nosi) i czy są one czyste;
- wiedzieć, w jakim stopniu dziecko widzi przez okulary – pamiętać, że właściwie dobrane okulary rzadko pozwalają słabo widzącemu widzieć normalnie – pozwalają mu widzieć lepiej;
- umożliwić uczniowi korzystanie ze specjalistycznych pomocy, jeżeli tego wymaga;
- nie wymagać prawidłowej postawy przy pisaniu i czytaniu;
- dostrzegać wysiłek ucznia, a nie tylko efekt końcowy jego działań;
- posadzić ucznia blisko nauczyciela i blisko tablicy;
- sprawdzić jakiej wielkości litery uczeń widzi – w takiej formie powiększać mu materiał pisany i liniaturę;
- zadbać o stałość przedmiotów w klasie;
- zwracać się do ucznia po imieniu, nigdy nie podchodzić do ucznia z tyłu, nie dotykać go bez uprzedzenia, nie wykonywać przy nim gwałtownych ruchów;
- pamiętać, że oprócz tego, że uczeń gorzej widzi ma też zaburzoną orientację przestrzenną i wyobraźnię przestrzenną, również brak trwałej pamięci wzrokowej, zaburzone postrzeganie relacji przestrzeni i głębi;
- pamiętać, że uczeń potrzebuje zdecydowanie więcej czasu niż jego rówieśnicy na przygotowanie się do sprawdzianu, na sporządzenie notatki;
- różnicować formy odpowiedzi – przewaga odpowiedzi ustnych nad pisemnymi;
- zrozumieć, że uczeń z uszkodzonym wzrokiem może mieć mniejszy zakres pojęć związanych z otoczeniem oraz słów, które mają pokrycie w doznaniach wzrokowych.

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową

Niepełnosprawność ruchowa jest przejawem różnorodnych schorzeń i zdarzeń losowych, których rodzaj i nasilenie utrudnia, a niekiedy uniemożliwia opanowanie wiedzy i umiejętności szkolnych, jak również ogranicza samodzielność, niezależność życiową.

Trudności edukacyjne ucznia z niepełnosprawnością ruchową zależą od:

- rodzaju uszkodzenia (mogą dotyczyć ośrodkowego lub obwodowego układu nerwowego);
- okresu, w którym doszło do niepełnosprawności;
- stopnia niepełnosprawności.

Uczniowie z niepełnosprawnością ruchową mogą mieć problemy z:

- przyjęciem prawidłowej pozycji siedzącej, zwłaszcza przez dłuższy czas (powoduje to szybkie męczenie się, utrudnia koncentrację uwagi w trakcie zajęć, prowadzenie obserwacji);
- wodzeniem wzrokiem (trudności z czytaniem, kontrolowaniem wykonywanych czynności, prowadzeniem obserwacji);
- występowaniem synkinezy, czyli dodatkowych ruchów, zbędnych z punktu widzenia celu i efektu wykonywanej czynności (powoduje niepotrzebne zużycie energii i znacznie wydłuża czas wykonywanej czynności);
- zaburzeniami motorycznymi mowy (trudności z gramatyczną budową zdań, zarówno w wypowiedziach ustnych, jak i pisemnych; w ciężkich zaburzeniach dziecko może zupełnie nie mówić).

Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w czytaniu, pisaniu, liczeniu i mówieniu

Przez specyficzne trudności w uczeniu się rozumiemy różnorodne, nasilone trudności w opanowaniu umiejętności czytania i poprawnego pisania, określane mianem dysleksji rozwojowej (dysleksja, dysgrafia, dysortografia) oraz zaburzenia umiejętności matematycznych (dyskalkulia).

Dysleksja rozwojowa stanowi jedną z poważniejszych i powszechniejszych barier utrudniających uczestniczenie w procesie kształcenia, a w konsekwencji wpływających na ograniczenie szans edukacyjnych i życiowych.

Ryzyko dysleksji można rozpoznać jeszcze w wieku przedszkolnym w oparciu o symptomy dysharmonijnego rozwoju psychoruchowego dziecka. Objawy dysleksji rozwojowej mają swoją dynamikę. Zależą od:

- wieku dziecka,
- wymagań dydaktycznych,
- rozległości i głębokości zaburzeń funkcji odpowiedzialnych za czytanie i pisanie;
- czasu trwania terapii pedagogicznej.

Uczniowie z dysleksją rozwojową mają prawo do:

- diagnozy,
- terapii,
- dostosowania form i metod nauczania oraz wymagań do ich możliwości.

Obowiązkiem ucznia ze zdiagnozowaną dysleksją rozwojową jest podjęcie pracy nad swoimi trudnościami oraz dokumentowanie jej. W przeciwnym razie trudności będą się pogłębiały, a w konsekwencji znacznie ograniczą zdolność dziecka do odnoszenia sukcesów w dalszej edukacji i dorosłym życiu.

Modelowy system pomocy dla dzieci z dysleksją rozwojową opiera się na trzech poziomach:

- pierwszy poziom – pomoc w domu udzielana przez rodziców pod kierunkiem nauczyciela

Dzieciom o stosunkowo niewielkich trudnościach w nauce może skutecznie pomóc nauczyciel, o ile dobrze współpracuje z rodzicami uczniów. Realizując postulat indywidualizacji nauczania, należy wskazać dziecku i jego rodzicom dodatkowe ćwiczenia do wykonywania w szkole i w domu oraz zaproponować różnorodne sposoby pracy.

- drugi poziom – zespół korekcyjno - kompensacyjny w szkole

W wypadku utrzymujących się bardziej nasilonych trudności dzieci ryzyka dysleksji i z dysleksją rozwojową powinny uczęszczać na zajęcia zespołu korekcyjno-kompensacyjnego w szkole, które prowadzi specjalista terapii pedagogicznej. Warunkiem skuteczności tych zajęć jest kontynuowanie ich w domu, przy ścisłej współpracy z rodzicami.

- trzeci poziom – terapia indywidualna

Dzieci wymagające szczególnego wsparcia i poszerzonej pomocy terapeutycznej powinny uczestniczyć w terapii indywidualnej, która odbywa się w szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Aby system ten może przynieść wymierne efekty w krótkiej lub dłuższej perspektywie czasowej należy:

- ujednolicić sposób postępowania wobec uczniów z dysleksją rozwojową;
- ustanowić należyte proporcje pomiędzy prawami i obowiązkami uczniów z dysleksją rozwojową;
- podnieść kompetencje nauczycieli (znajomość symptomów dysleksji rozwojowej oraz umiejętność realizacji zaleceń zawartych w opiniach);
- wpływać na wzrost świadomości rodziców na temat konieczności aktywnego uczestnictwa w procesie pomocy oraz niebezpiecznych konsekwencji niepodejmowania pracy, w tym nasilania się trudności, poszerzania ich zakresu i nawarstwiania się wtórnych zaburzeń emocjonalnych i motywacyjnych;
- osłabić negatywny odbiór przez społeczeństwo problemu dysleksji, kojarzonej z ulgami na egzaminie – diagnoza dysleksji powinna być łączona z koniecznością dodatkowej pracy, a nie tylko prawami przysługującymi uczniom.

„ Bez wiary potykamy się o źdźbło słomy, z wiarą przenosimy góry.

Opracowanie: Alina Olejniczak

Kroniką sportowa

Na obozie w Juracie



Tegoroczne ferie spędziłam bardzo ciekawie. Już drugiego dnia, czyli 19 stycznia 2010, wyjechałam na obóz sportowy nad morze - do Juraty. Wczesnym rankiem, bo o godz. 5.00 mieliśmy zbiórkę w Pępowie. Z naszej szkoły wraz ze mną jechały dwie dziewczyny: Hania Adamiak i Vanessa Dańczak oraz czworo absolwentów naszej szkoły. O godz. 7 00 dojechaliśmy do Wschowy, gdzie wsiadła reszta uczestników. W całej wycieczce udział brały 44 osoby, w tym pięciu opiekunów i trenerów zarazem. Cała podróż autokarem trwała dziewięć godzin.

Na miejsce dotarliśmy po godzinie 16.00. W hotelu zostaliśmy rozdzieleni do pokoi; wszystkie były dwuosobowe. Każda para miała swoją łazienkę, a pokoje wyposażone były w telewizory i lodówki.

Pierwszego wieczoru w ramach treningu udaliśmy się na spacer nad morze i na molo. Kolejne dni były takie same. Codziennie wstawaliśmy około 8.00, by pójść na śniadanie, które odbywało się o godz. 8. 30. Po śniadaniu mieliśmy czas dla siebie do godziny 10.45, ponieważ o tej porze rozpoczynał się pierwszy trening, który trwał około godziny. Biegaliśmy najczęściej w pobliskim lasku albo po plaży, która była oddalona o niecałe 400 metrów od naszego hotelu. Kilka treningów odbyło się na miejscu w hotelu – na siłowni.

Po powrocie z treningu szliśmy na obiad, a potem odpoczywaliśmy do godz. 15. 50. O 16.00 rozpoczynał się drugi trening, który był już lżejszy. Kolację mieliśmy o 18. 30. Do godziny 20.00 mogliśmy opuszczać hotel i pójść np. do sklepu lub na spacer. Od 22.00 rozpoczynała się już cisza nocna, po której nie można było opuszczać swoich pokoi.

Każdy kolejny trening niósł za sobą wiele pracy, wysiłku i zmęczenia, ale i dobrej zabawy. Z każdym treningiem wiązała się też myśl o poprawie kondycji i nadzieja na zwycięstwo w kolejnych zawodach, co dodawało sił.



Ostatniego dnia wybraliśmy się w raz z trenerem na ostatni spacer po plaży, aby raz jeszcze pooddychać morskim powietrzem i po obiedzie ruszyliśmy w drogę do domu. O godzinie 15.00 mieliśmy wsiąść do pociągu w Sopocie.



Do Leszna dojechaliśmy około godziny 21.00 gdzie pożegnaliśmy się z nowymi znajomymi.

Uważam, że wyjazd na taki obóz sportowy podczas ferii i zimowa praca daje wiele satysfakcji i dobrej zabawy. Polecam wszystkim taką formę spędzenia czasu podczas ferii, ponieważ morze zimą jest równie piękne, jak latem.

Dziękujemy Panu Jackowi Migdalskiemu za propozycję wyjazdu i sprawowanie nad nami opieki.

Magdalena Durak, kl.IcG

.....

WAŻNE DATY:

- 2 - 3 - 4- marca 2010 - druga próba egzaminu gimnazjalnego z wydawnictwem WSiP
- 17-18-19 marca 2010 - Rekolekcje Wielkopostne
- **8 kwietnia 2010 sprawdzian dla klas VI**
- 14 kwietnia 2010 „Trzecioteścik”, czyli sprawdzenie kompetencji uczniów w ostatniej klasie kształcenia zintegrowanego (próba z wydawnictwem Operon)
- **27- 28 - 29 kwietnia 2010 egzamin gimnazjalny**

.....

Redakcja, skład i korekta „Życia Szkoły”: Cyryla Krajka

Współpraca: Grono Pedagogiczne

Patronat: Dyrektor Zespołu Szkół

Krystyna Klepacka